

KATEDRÁLNY INFOLIST

15. – 21.11.2010

Liturgický kalendár:

Pondelok	15.11.	Sv. Alberta Veľkého, biskupa a učiteľa Cikvi	<i>Lub.spom.</i>
Utorok	16.11.	Sv. Margity Škótskej Sv. Gertrúdy, panny	<i>Lub.spom.</i>
Streda	17.11.	Sv. Alžbety Uhorskej, rehoľníčky	<i>Spomienka</i>
Štvrtok	18.11.	Výročie posviacky bazilík Sv. Petra a Sv. Pavla, apoštolov	<i>Lub.spom.</i>
Nedeľa	21.11.	Slávnosť KRISTA KRÁĽA	

Životné jubileum diecézneho biskupa

V **piatok 19. novembra 2010 o 18.00 h.** v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici bude banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž celebrovat' svätú omšu, pri ktorej chce Pánu Bohu poďakovať za dar 70 rokov života.

Na spoločnú eucharistickú slávnosť pozýva veriacich Banskobystrickej diecézy.

Liturgiu svätej omše bude doprevádzať katedrálny zbor Xaverius.

Zbierka na kňazský seminár

Dnes je diecézna zbierka na kňazský seminár. Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplať.

SVÄTÁ OMŠA (11.)

SVIATOSTNÁ OBETA: VZDÁVANIE VĎAKY, PAMIATKA, PRÍTOMNOSŤ (1.ČASŤ)

Kresťania už od apoštolských čias slávia Eucharistiu, ako to apoštolov naučil Pán Ježiš. Hoci v priebehu stáročí sa menili kultúrne prostredia a s nimi aj vonkajší spôsob liturgického slávenia, predsa sa podstata nezmenila. Je to preto, lebo Pán Ježiš v predvečer svojho umučenia jasne povedal: „Toto robte na moju pamiatku“ (1 Kor 11, 24-25).

Tento Pánov príkaz plníme slávením *pamiatky jeho obety*. Keď to robíme, obetujeme Otcovi to, čo nám on dal: dary jeho stvorenia, chlieb a víno, ktoré sa Kristovými slovami a mocou Ducha Svätého stali Kristovým telom a krvou. Takto sa Kristus vo svätej omši stáva skutočne a tajomne *prítomným* na našich oltároch.

O Eucharistii treba uvažovať:

- ako o vzdávaní vďaky a chvály *Otcovi*;
- ako o obetnej pamiatke *Krista* a jeho tela (Cirkvi);
- ako o Kristovej prítomnosti mocou jeho slova a jeho *Ducha*.

Sviatostná Eucharistická obeta je teda záležitosťou Najsvätejšej Trojice, hoci na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že je to len (alebo aspoň prevažne) otázka Ježiša Krista, Božieho Syna, teda len jednej osoby. Ostatné dve osoby akoby boli menej aktívne. No dôležité je pamätať si, že každá osoba Najsvätejšej Trojice sa aktívne zapája do Eucharistickej obety. Z toho potom pre nás vyplýva, že aj my máme pri svätej omši vnímať všetky tri osoby Najsvätejšej Trojice a prežívať s Nimi živý vzťah.

Túto aktívnu účasť Najsvätejšej Trojice na Eucharistickej obete nádherným spôsobom vyjadruje napríklad ikona Najsvätejšej Trojice veľkého ruského ikonopisca Andreja Rubľova.

VZDÁVANIE VĎAKY A CHVÁLY OTCOVI

Eucharistia, sviatosť našej spásy, ktorú Kristus uskutočnil na kríži, je zároveň *obetou chvály* na vzdávanie vďaky nebeskému Otcovi za dielo stvorenia.

Prečo a ako?

Najprv: PREČO?

Písmo sväté a Tradícia Cirkvi nás učia, že svet bol stvorený na Božiu slávu. *Boh stvoril všetko nie... preto, aby svoju slávu zväčšil, ale aby ju prejavil a udelil* – vysvetľuje svätý Bonaventúra.

A svätý Tomáš Akvinský dopĺňa: *Ved' Boh nemá nijaký iný dôvod, aby niečo stvoril, iba svoju lásku a dobrotu: Stvorenia vyšli z Božej ruky, otvorenej kľúčom lásky.*

Prvý vatikánsky koncil, v dogmatickej konštitúcii *Dei Filius*, vysvetľuje: *Boh vo svojej добрote a svojou všemohúcou silou z úplne slobodného rozhodnutia na počiatku času stvoril z ničoho zároveň obidve stvorenia, duchovné i telesné, nie aby zväčšil svoju blaženosť, ani aby ju nadobudol, ale aby prejavil svoju dokonalosť prostredníctvom dobier, ktoré udeľuje stvoreniam.*

Teda, Boh všetko, čo stvoril, všetko, čo nás obklopuje, stvoril z lásky a to z lásky k nám. Dal nám to ako dar, ktorý nám má dennodenne odkrývať lásku Boha a pozývať nás k odpovedi svojou láskou.

A teraz: AKO?

Prvotným hriechom a potom aj každým našim osobným hriechom, najmä ťažkým, stvorenie, ktoré sme dostali ako dar a ktoré nám má pomáhať stále viac milovať Boha, obraciame vlastne proti

Stvoriteľovi. Hriechom teda znehodnocujeme alebo aspoň znevažujeme jeho dary, keď ich používame na konanie zla alebo ich zle užívame.

V eucharistickej obete je celé stvorenie (ktoré Boh stále miluje) predložené Otcovi skrze Kristovu smrť a jeho zmŕtvychvstanie. Cirkev môže skrze Krista prinášať obeť chvály na vzdávanie vďaky za všetko dobré, krásne a spravodlivé, čo Boh urobil v stvorení a v ľudstve.

Eucharistia je aj *obetou vzdávania vďaky* Otcovi. Je dobrorečením, ktorým Cirkev vyjadruje svoju vďačnosť Bohu za všetky jeho dobrodenia, za všetko, čo vykonal stvorením, vykúpením a posvätením. Eucharistia znamená predovšetkým „vzdávanie vďaky“.

Eucharistia je aj *obetou chvály*, ktorou Cirkev v mene celého stvorenstva ospevuje Božiu slávu.

Božia sláva je v tom, že Boh prejavuje a udeľuje svoju dobrotu. Kvôli tomu bol svet stvorený.

Táto obeť chvály je možná jedine skrze Krista: on spája veriacich so svojou osobou, so svojou chválou a so svojim príhovorom za nás, takže sa obeť chvály Otcovi prináša skrze Krista a s ním, aby bola prijatá v ňom.

Takto to v závere Eucharistickej modlitby kňaz slávnostne zvolá: *Skrze Krista, s Kristom a v Kristovi, máš ty, Bože Otče všemohúci, v jednote s Duchom Svätým všetku úctu a slávu po všetky veky vekov.*

A všetci na to odpovedáme: *Amen*. Niekedy aj slávnostne, niekoľkonásobným zvolaním.

(Pokračovanie nabudúce)